

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **KASPO Praha, s. r. o.**, IČ: 26428393
sídlem Nový Zlíčov 3172, 150 00 Praha 5
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2019 č. j. x

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuto jako nepřípustné odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále také „správní orgán prvního stupně“) č. j. x ze dne 12. 7. 2019. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále též „zákon o silničním provozu“) a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
2. Žalobce ve své žalobě namítal, že ve věci podané odvolání bylo přípustné, neboť řádnou plnou moc pro společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. (dále také „odvolatel“) předložil, když dne 11. 3. 2019 doručil správnímu orgánu podání, které bylo řádně nadepsáno spisovou značkou a v jehož textu bylo uvedeno, že: „V případě, že dojde k zahájení

přestupku dle §125f odst. 1 zákona o silničním provozu, pak ke svému zastupování pro takového (celé) řízení zmocňují [ve smyslu §33 odst. 2 písm. b) správního řádu] obchodní společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o.“, měl za to, že se tedy jednalo o písemnou plnou moc doručenou správnímu orgánu do datové schránky. Výše uvedené podání dle jeho názoru neobsahovalo žádnou vadu, a proto výzva k odstranění vady byla zcela irelevantní.

3. Žalobce nesouhlasil se zveřejněním osobních údajů svých a svého právního zástupce na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, ve kterém popsal důvody pro posouzení odvolání jako nepřípustného, kdy tyto důvody považoval za adekvátní reakci na žalobní námitky.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalovaný k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 10. 8. 2018 kolem 17:40 hod. v Praze 2, křižovatce ul. Sokolská x Ječná (směr jízdy Brno) dosud nezjištěný řidič jel s mot. vozidlem tov. zn. BMW, registrační značky X rychlostí 63 km/h, čímž překročil nejvýše zde dovolenou rychlost o 13 km/h.
8. Za naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu byla žalobci dle ust. § 125f odst. 4 za použití ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Současně mu byla podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel dne 2. 8. 2019 odvolání, které bylo žalobou napadeným rozhodnutím zamítnuto jako nepřípustné podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu.
9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
10. Podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu *opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*
11. Soud se v první řadě zabýval tím, zda postup žalovaného, který zamítl odvolání podané odvolatelem jako nepřípustné, byl správný.
12. Proti rozhodnutí č. j. x ze dne 12. 7. 2019 bylo dne 2. 8. 2019 podáno společností Pomáháme a chráníme, s. r. o. odvolání, které bylo žalovaným posouzené jako nepřípustné,

neboť tato společnost k danému úkonu nebyla žalobcem zmocněna. Podáním ze dne 11. 3. 2019, doručeným správnímu orgánu dne 12. 3. 2019, dle soudu nebylo prokázáno, že jménem žalobce jednala fyzická osoba k tomu oprávněná. Tento údaj nebyl obsažen v daném podání, ani v datové zprávě, jejíž přílohou toto podání bylo. S ohledem na nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2003, sp. zn. I. ÚS 554/02, ze kterého vyplývá, že „§ 21 OSŘ stanoví, kdo je oprávněn jednat za právnickou osobu; z odstavce 1 písm. b) citovaného ustanovení vyplývá, že za právnickou osobu rovněž jedná zaměstnanec, který byl pověřen statutárním orgánem. Osoby splňující požadavky § 21 OSŘ nepotřebují zvláštní zmocnění, ale z odstavce 5 § 21 OSŘ vyplývá, že každý, kdo jedná za právnickou osobu, musí své oprávnění prokázat. Ze slova „prokázat“ zcela jednoznačně vyplývá, že nestačí své oprávnění pouze tvrdit, ale je nutné toto tvrzení rovněž věrohodným způsobem doložit. To znamená v případě statutárního zástupce například výpisem z obchodního rejstříku, jmenovacím dekretem apod., v případě pověřeného zaměstnance předložením pověření uděleného statutárním orgánem k jednání v určité konkrétní věci, případně organizačním řádem, stanovami či vnitřním předpisem právnické osoby, ze kterého takové pověření vyplývá. Pověření ve smyslu § 21 OSŘ, zakládající oprávnění zaměstnance jednat za právnickou osobu, je přitom třeba odlišit od plné moci..., kterou účastník uděluje svému zástupci, zvolenému.“ je nutné prokázat oprávnění fyzické osoby jednat za právnickou osobu. Žalobce byl tedy povinen prokázat výše uvedené oprávnění, k čemuž mu byla žalovaným určena lhůta 5 dnů usnesením ze dne 14. 3. 2019, které mu bylo doručeno dne 14. 3. 2019, současně bylo rovněž doručeno dne 17. 3. 2019 i odvolateli. Výzva k doplnění nezbytných údajů uvedená v předmětném usnesení tak byla s ohledem na závěr Ústavního soudu zcela oprávněná. Proti usnesení ze dne 14. 3. 2019 bylo podáno odvolání, které bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 10. 2019 zamítnuto a potvrzeno usnesení č. j. x ze dne 14. 3. 2019.

13. Ze zakladatelské listiny žalobce ze dne 27. 8. 2014 je zřejmé, že společnost zastupuje jednatel samostatně a podepisování za společnost se děje tak, že k vytištěné nebo vypsané obchodní firmě společnosti připojí jednatel svůj podpis. Ve sporném podání však zcela absentuje jak údaj o tom, kdo za společnost v daném případě jednal, tak podpis. Z obecné právní úpravy jednání za právnickou osobu ve správním řízení vyplývá, že v téže věci může za právnickou osobu současně jednat (činit úkony) jen jedna osoba, každý, kdo jedná za právnickou osobu, musí své oprávnění prokázat a nestačí oprávnění pouze tvrdit, ale je nutné toto tvrzení věrohodným způsobem doložit. To však v daném případě žalobce zcela jistě nesplnil, když neuvedl, která osoba za něj jedná, tudíž toto oprávnění netvrdil, ani nedoložil tak, jak je požadováno. S ohledem na to, že žalovaný žalobce vyzval k prokázání oprávnění fyzické osoby jednat za právnickou osobu a žalobce tyto skutečnosti neprokázal, tak nelze mít za to, že by v daném řízení bylo prokázáno oprávnění odvolatele žalobce zastupovat v předmětném řízení.
14. Vzhledem k tomu, že žalobce, ani odvolatel v průběhu řízení neprokázali, že podání, které správní orgán prvního stupně obdržel dne 12. 3. 2019, posléze ještě dne 1. 4. 2019, bylo učiněno osobou k tomu oprávněnou, tak dne 2. 8. 2019 nebyl odvolatel oprávněn podat za žalobce odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. x ze dne 12. 7. 2019
15. Dle soudu lze tedy uzavřít, že odvolatel nebyl oprávněn za žalobce podat předmětné odvolání, neboť nebyl žalobcem řádně zmocněn k takovému či jinému úkonu.
16. K námitce žalobce spočívající v nesouhlasu se zveřejňováním jeho osobních údajů a údajů jeho právního zástupce na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu Městský

soud v Praze uvádí, že tato námitka nesouvisí s předmětem řízení, a proto mu nepřísluší se k ní vyjadřovat. Zdejší soud poznamenává, že Nejvyšší správní soud se této otázce věnoval např. v rozsudku ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 321/2017-38.

17. Soud se nezabýval dalšími žalobními námitkami, neboť v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného je správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský (městský) soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřipustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto odvolací rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011 – 81).
18. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. listopadu 2021

JUDr. Marcela Rousková

samosoudkyně